

1) ако срокътъ е билъ опрѣдѣленъ съ дни, падежътъ се пада на послѣдния день; въ тоя срокъ, обаче не се брои деньтъ, въ който мѣнителницата, платима въ опрѣдѣленъ срокъ отъ датата си, е издадена, или деньтъ, въ който мѣнителницата, платима въ опрѣдѣленъ срокъ отъ предявление, е прѣдявена за приемане;

2) ако срокътъ на мѣнителницата трѣбва да се брои на недѣли, мѣсеци или на части отъ врѣмето (година, половинъ година и пр.), падежътъ, т. е. срочниятъ день, е съотвѣтствующия по названието си день, отъ който се захваща броенето на срока, ако то става на недѣли, или съотвѣтствующето по названието число, ако броенето става на мѣсецъ, ако тоя день не съществува въ мѣсеца на падежа, падежътъ се пада на послѣдното число на мѣсеца;

3) изражението — половинъ мѣсецъ, винаги съдържа 15 дни.

Чл. 562. Падежътъ на мѣнителницитѣ, платими на панаиръ, се опрѣдѣля, както слѣдва:

1) въ деня на панаира, ако той се продължава само единъ день;

2) на послѣдния день на панаира, когато той се продължава повече отъ единъ день, но не повече отъ 8 дни;

3) на осмия день на панаира, когато той се продължава повече отъ осемъ дни.

Чл. 563. Мѣнителницата се заплаща въ сжитѣ монети, които сж написани въ неж. Ако, обаче, монетитѣ не сж въ обращение, и издателятъ на мѣнителницата не е опрѣдѣлилъ съ думитѣ „ефективни монети“ или съ друго равнозначуще изражение, че плащанieto трѣбва да стане въ